

Földes Tivadar Menlevele

SCHUTZ-PASS Nr. 73/25

Name: Theodor Földes Név: Wohnort: Budapest Lakás: Geburtsdatum: 5.VIII.1894. Születési ideje: Geburtsort: Istenmező Születési helye: Körperlänge: 160 cm. Magasság: Haarfarbe: braun Augenfarbe: braun Hajszín: Szemszín:	 Unterschrift: <i>Földes Tivadar</i> Aláírás:
---	---

SCHWEDEN

SVÉDORSZÁG

Die Kgl. Schwedische Gesandtschaft in Budapest bestätigt, dass der Obengenannte im Rahmen der — von dem Kgl. Schwedischen Aussenministerium autorisierten — Repatriierung, nach Schweden reisen wird. Der Betreffende ist auch in einen Kollektivpass eingetragen. <u>Bis Abreise steht der Obengenannte und seine Wohnung unter dem Schutz der Kgl. Schwedischen Gesandtschaft in Budapest.</u> Gültigkeit: ertischt 14 Tage nach Einreise nach Schweden.	A budapesti Svéd Kir. Követség igazolja, hogy fentnevezett — a Svéd Kir. Külügyminisztérium által jóváhagyott — repatriálás keretében Svédországba utazik. Nevezett a kollektiv útlevebben is szerepel. <u>Elutazásáig fentnevezett és lakása a budapesti Svéd Kir. Követség oltalma alatt áll.</u> Érvényét veszti a Svédországba való megérkezéstől számított tizennegyedik napon.
---	--

Reiseberechtigung nur gemeinsam mit dem Kollektivpass. Einreisewissen wird nur in dem Kollektivpass eingetragen.

Budapest, den 26. Sept.

KÖNIGLICH SCHWEDISCHE GESANDTSCHAFT
SVÉD KIRÁLYI KÖVETSÉG

[Signature]

Ez apám menlevele, amit Theodor Földes névre állítottak ki 1944. szeptember 26-án Budapesten.

A Teréz körúti ház, ahol a háború előtt laktunk, nem volt csillagos ház, ezért el kellett költöznünk abból a lakásból. A Jókai utcai ház, ahova költöztünk, a Fonciere biztosítóé volt, a II. emeleten volt az irodájuk. Még akkor is, amikor csillagos ház lett, 1944 júniusától. 1944. október végétől [lásd: nyilas hatalomátvétel] viszont a svéd követségi alkalmazottnak volt a menedéke, diplomáciai védettség alatt, Raoul Wallenberg működése nyomán. A Jókai utcai lakás kisebb, háromszobás volt.

Olyan kényszercsere volt ez. Az apám, az anyám, a testvérem, a nagynéném meg a nagybátyám, Károly lakott ott rajtam kívül. Amikor Wallenberg működött, akkor már túl sokan, legalább 20-25-en laktunk a lakásban. Ekkorra mi, a család egy szobába szorultunk vissza.

A házban maradtak keresztény lakók, akik nem mentek el -- történetesen a házmester is. 1945. január 7-éről 8-ára virradó éjszaka a házmester "jótékony cselekedete" nyomán megjelent egy fegyveres nyilas társaság. Vagy ő szólt nekik, hogy itten vannak zsidók, jogtalanul, és egyébként is, hátha itt lehetne még valamit rabolgatni, miegyéb. Nem tudom. A lényeg az, hogy ezen az éjszakán megjelent ott pár nyilas. Én akkor 11 éves voltam. Az egész társaságot -- már aki mozgítható volt, mert aki meg nem, azt agyonlőtték, ez már így szokott lenni -- elvitték a Városház utca 14. szám alatti nyilas házba. Ez Wallenbergnek is a tudomására került, és megjelent a nyilas házban, így másnap átvittek bennünket a gettóba [lásd: budapesti gettó], az Akácfa utca 54. számú házba. Az apámat meg a nagybátyámat a Duna-partra vitték a rákövetkező napokban, és a Dunába lőtték őket. [1944 októbere, a nyilas hatalomátvétel után a nyilasok szabadon garázdálkodtak Budapesten, és sok zsidót kitereltek a Duna-partra, majd belelőtték őket a folyóba. -- A szerk.] A holttest természetesen soha nem került elő. 1945. január 18-án történt meg a felszabadulás.